

64

Do Ciebie wołam

104, 341, 450

1. Do Cie-bie wo - łam, Bo - że mój, w cier-pie-niu i u - drę-ce swej,
lecz się nie skar - żę na ten znój, pa - mię - tać tyl - ko o mnie chciej.

1. Do Ciebie wołam, Boże mój,
w cierpieniu i udręce swej,
lecz się nie skarżę na ten znój,
pamiętać tylko o mnie chciej.

3. „Weźmij swój krzyż i za mną dąż”,
tak do swych wiernych rzekł raz Pan,
więc krzyż ten dźwigać trzeba wciąż,
gdy kto chce zyskać nieba stan.

2. Cierpienie wzmacnia serca nam,
dodaje naszej wierze sił,
a przecież cierpiał Chrystus sam,
gdy pośród nas jak człowiek żył.

4. O, Panie, życie ziemskie bierz,
bo wiem, że lepsze w niebie dasz.
I ja chcę dźwigać krzyż swój też,
bo pragnę ujrzeć Twoją twarz.

65

O Dawco życia

1. O, Daw-co życia, chwa - ła Ci za wszystko, coś u - czy - nił nam!
Niech Two - je i - mię w chwa - le lśni, niech wiedzie nas do nie-ba bram.